

*Дозвољеност захтева за заштиту законитости
у поступку по привредном преступу
(члан 487. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку
-„Службени гласник РС“, 72/11 ... 45/2013
у вези члана 130. Закона о привредним преступима)*

Овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости у поступку за привредни преступ припада искључиво надлежном јавном тужиоцу на основу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, па у том погледу нема сходне примене одредаба Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“, 72/11 ... 45/2013).

Из образложења:

„Бранилац окривљеног предузећа поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Привредног суда и Привредног апелационог суда, због повреде закона јер је на чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди погрешно примењен закон, све у складу са чланом 485. став 1. тачка 1.ЗКП.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима („Службени лист СФРЈ“ 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, „Службени лист СРЈ“ 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и „Службени гласник РС“ 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку, између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424.„Службени гласник РС“, број 58/04 ... 76/2010).

Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3.), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог Закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) који се примењује од 01.10.2013.године, прописано је, у члану 483. став 1., да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца на подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произлази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењује у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку

у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесене у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног предузећа недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа. Због тога је Врховни касациони суд овај захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку.“

(Сентенца утврђена на седници Кривичног одељења 16. јуна 2014. године)